

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1467/2020
07.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Жикић адвокат из ..., против туженог „Лучић Пригревица“ А.Д. из Новог Сада, чији је пуномоћник Звонко Радовановић адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 858/19 од 09.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 858/19 од 09.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 484/2016 од 11.12.2018. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење о отказу менаџерског уговора о раду бр. ../2016 од 12.02.2016. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да врати тужиоца на рад и да тужиоцу на име накнаде штете по основу неисплаћене зараде за период од фебруара 2016. године закључно са фебруаром 2018. године исплати новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате, као и све месечне зараде почев од марта 2018. године па све до враћања тужиоца на рад са законском затезном каматом од доспелости сваке месечне рате до исплате, те да за тужиоца уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање за период од 12.02.2016. године па до његовог враћања на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 208.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 858/19 од 09.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у

Новом Саду П1 484/2016 од 11.12.2018. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбије као неоснована и тужени обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Испитујући побијану пресуду, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП-а, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизија садржи наводе којима се указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана која није законски разлог за овај правни лек (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП-а).

Према утврђеном чињеничном стању, странке су 01.09.2014. године закључиле менаџерски уговор о раду по којем ће тужилац обављати функцију заменика директора туженог, која није била предвиђена Правилником туженог о организацији и систематизацији радних места од 16.01.2012. године, важећег у време закључења наведеног уговора. Радно место заменика директора предвиђено је истоименим општим актом туженог од 16.03.2015. године. Тужени је 03.12.2015. године сачинио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду због повреда радне обавезе из члана 77. став 1. тачке 1., 2., 3., 5. и 6. Правилника о раду, учињених у периоду од 03.07.-03.08.2015. године. Из тих разлога тужени је, решењем од 24.12.2015. године отказао тужиочев уговор о раду, али је то решење ставио ван снаге решењем од 30.12.2015. године. Тужени је 25.01.2016. године сачинио ново упозорење о разлозима за отказ уговора о раду, овог пута због повреда радне дисциплине предвиђених чланом 78. став 1. тачке 13., 14., 17. и 23. Правилника о раду. Тим упозорењем тужиоцу је стављено на терет да је у периоду од 18.12.-24.12.2015. године више пута долазио на посао са закашњењем, напуштао своје радно место пре завршетка радног времена без обавештавања и одобрења свог претпостављеног. Тужени је 13.10.2014. године донео одлуку о распореду зимског радног времена за запослене у производњи и администрацији. Тужилац је свакодневно долазио на посао у место свог рада (пословна јединица ...) и он није имао обавезу да се уписује у листу присутности на послу. Током радног времена тужилац је одлазио на терен или састанке ван места рада, што није посебно евидентирано. Тужилац је прешао на рад код туженог након преговора обављених са ББ, једним од оснивача туженог, од којег је добио сагласност да сам одређује своје радно време. Уговор о раду тужиоцу је отказан решењем туженог од 12.02.2016. године због повреда радних обавеза наведених у упозорењу од 03.12.2015. године и повреда радне дисциплине из упозорења од 25.01.2016. године.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе. Према ставу 3. исте одредбе, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца (тачка 8.). У овим случајевима, како је то предвиђено чланом 180. наведеног закона, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да у упозорењу наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора од најмање 8 дана од дана достављања упозорења.

У конкретном случају, тужиоцу је оспореним решењем уговор о раду отказан како због повреда радне обавезе, тако и због повреда радне дисциплине. Нижестепени судови су одлуку о незаконитости тог решења, из разлога повреда радне обавезе, засновали на пропушту послодавца да достави тужиоцу упозорењу о постојању повреда радне обавезе и тако му ускратио право на одбрану. Правилност оваквог правног становишта нижестепених судова прихвата и ревизијски суд, а ни тужени у ревизији не износи разлоге којима оспорава правилност примењеног материјалног права садржаног у члану 180. Закона о раду.

Непоштовање радне дисциплине, као разлог за отказ уговора о раду предвиђен чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, предвиђен је као општа клаузула по којој сваки поступак супротан општем или појединачном акту послодавца може довести до отказа уговора. За отказ уговора о раду из тог разлога није потребна кривица, довољно је постојање свести о недисциплини.

С тим у вези, нижестепени судови су извели закључак да код тужиоца није постојала свест о повреди радне дисциплине, учињене на начин наведен у упозорењу од 25.01.2016. године. Овакав закључак судови заснивају на утврђеним чињеницама да прописано радно време није важило за руководство туженог – директора и заменика директора, да у менаџерском уговору о раду није било дефинисано радно време тужиоца и да је тужилац, на основу електронске преписке од 13.10.2014. године вођене са ББ, имао могућност да сам одређује своје радно време, као и да његов посао није био искључиво везан за радне просторије туженог.

Наводима ревизије се у том погледу у суштини оспорава утврђено чињенично стање, а из тог разлога се ревизија не може изјавити, осим у случајевима из члана 403. став 2. ЗПП-а који у овом спору нису остварени.

Стога је, на основу члана 414. став 1. ЗПП-а, одлучено као у првом ставу изреке.

Трошкови тужиоца за одговор на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни. Због тога је тужиочев захтев за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП-а одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**